

זבחים דף לו

הלכות פסולי המקדשין

פרק שלשה עשר

המחשבות הפוסלות

מחשבות שאינן פוסלות את הקרבן

ח וכן המחשב באחת מארבע עבודות אלו או בכלן, מחשבה אחרת חוץ משלש מחשבות אלו - אין אותה המחשבה מפסדת כלום. כיצד? המחשב בשעת שחיטה וקבלה והולכה וזריקה, להניח דם הזבח או אמוריו למחר, או להוציאן חוץ לעזרה, או שחשב לזרק הדם על הכבש שלא כנגד היסוד, או לתן את הנתנין למטון למעלן, ואת הנתנין למעלן למטון, או לתן דמים הנתנין במזבח החיצון במזבח הפנימי, או את הנתנין בפנימי בחיצון, או להכניס דם החטאת לפנים, או שחשב שיאכלו הזבח טמאים או שאר הפסולין לאכילה, או שיקריבוהו טמאים או שאר הפסולין לעבודה, או לערב דם הזבח בדם הפסולין, או שחשב לשבר עצמות הפסח ולאכל ממנו נא, או שחשב לשרף חטאות הנשרפות חוץ לזמנן או חוץ למקומן - בכל אלו המחשבות וכיוצא בהן הזבח פסול.

מחשבת אכילת טמאים ופסולים

ט חשב שיאכלו הטמאין או הפסולין מדבר הראוי לאכילה, או שיקטירו הטמאין או הפסולין דבר הראוי להקטרה - חוץ לזמן אכילה והקטרה, הזבח פגול, כמו שבארנו (לעיל י"א-י"ב); וחוץ למקום אכילה והקטרה, הרי זה פסול, ואינו פגול.

מחשבת שינוי השם

פרק חמשה עשר

מחשבת שינוי השם

א כל הזבחים שנשקטו במחשבת שנוי השם, בין בקרבנות חיד בין בקרבנות צבור - קשרים, אלא שלא עלו לבצלים לשם חובה, חוץ מן החטאת והפסח, שאם נעשו במחשבת שנוי השם - פסולין. ואחד המושגה שם הזבח בשעת שחיטה או בשעת קבלה או בשעת הולכה או בזריקה, כמו שבארנו (לעיל י"ד).

המחשב והאוכל בפסול

פרק שמונה עשר

אכילת קדשים שאינם נאכלים - בטמאה

יח טמא שאכל אמורין - חייב כרת. **יט** אכל* פסח שלא נצלה, ולחמי תודה שלא הורמה חלתן - הרי זה חייב כרת משום טמאת הגורף, אף על פי שאינן ראויין למה שהם.
* אכל - נ"א: אכל. וזו משמעות נוסח הפנים

הלכות מעשה הקרבנות

פרק עשירי

אכילת הקדשים

הנאכלים ליום אחד

ז אכל התודה - אף על פי שהיא קדשים קלים, אינה נאכלת אלא ביום הזביחה עם הלילה, שנאמר בה: "ביום קרבנו יאכל, לא יניח ממנו עד בקר" (שם י"ט, טו). וכן איל הנזיר, והלחם הבא עמהן פיוצא בהן, בין חלק הפהגים בין חלק הבצלים. והוא הדין לחטאת ולאשם ולשלמי צבור ולשני מנחות, שהכל נאכל ליום ולילה, שנאמר: "ביום קרבנו יאכל" - כל הקרבנות במשמע, חוץ מן השלמים שפרש בהן הכתוב, ובכור ומעשר הדומים להם.

ההלכות הנוגעות לפרק רביעי יובאו בע"ה בדף לו

